

Ελευθερία του τύπου και των μέσων ενημέρωσης ανά τον κόσμο

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 13ης Ιουνίου 2013 σχετικά με την ελευθερία του Τύπου και των μέσων ενημέρωσης ανά τον κόσμο (2011/2081(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη το άρθρο 19 της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (UDHR), το άρθρο 19 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα (ICCPR), και τη σύμβαση της UNESCO για την προστασία και την προώθηση της πολυμορφίας της πολιτιστικής έκφρασης,
- έχοντας υπόψη το άρθρο 13 της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα του παιδιού, στο οποίο αναγνωρίζεται το δικαίωμα της ελευθερίας της έκφρασης των παιδιών,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμα του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ της 28ης Μαρτίου 2008 (7/36), το οποίο παρατείνει την εντολή του ειδικού εισηγητή για την προαγωγή και την προάσπιση της ελευθερίας της γνώμης και της έκφρασης¹,
- έχοντας υπόψη τις εκθέσεις του Frank La Rue, ειδικού εισηγητή των Ηνωμένων Εθνών, σχετικά με την προαγωγή και προάσπιση της ελευθερίας της γνώμης και της έκφρασης², όπου υπογραμμίζεται το εφαρμοστέο των διεθνών προδιαγραφών και προτύπων για τα ανθρώπινα δικαιώματα όσον αφορά την ελευθερία της γνώμης και της έκφρασης στο διαδίκτυο ως μέσο επικοινωνίας,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμα του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ της 5ης Ιουλίου 2012 με τίτλο «The promotion, protection and enjoyment of human rights on the Internet» (Προαγωγή, προάσπιση και άσκηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο διαδίκτυο)³, το οποίο αναγνωρίζει τη σημασία της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της ελεύθερης ροής πληροφοριών στο διαδίκτυο,
- έχοντας υπόψη την έκθεση της 21ης Μαρτίου 2011 του John Ruggie, ειδικού εκπροσώπου των Ηνωμένων Εθνών για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις υπερεθνικές εταιρείες και άλλες επιχειρήσεις, με τίτλο «Guiding Principles on Business and Human Rights: Implementing the United Nations “Protect, Respect and Remedy” Framework» (Κατευθυντήριες αρχές για τις επιχειρήσεις και τα ανθρώπινα δικαιώματα: εφαρμογή του πλαισίου «Προστασία, σεβασμός και αποκατάσταση» των Ηνωμένων Εθνών)⁴,

¹ http://ap.ohchr.org/documents/E/HRC/resolutions/A_HRC_RES_7_36.pdf

² Συγκεκριμένα, τις εκθέσεις της 16ης Μαΐου 2011 (A/HRC/17/27), της 10ης Αυγούστου 2011 (A/66/290), της 4ης Ιουνίου 2012 (A/HRC/20/17) και της 7ης Σεπτεμβρίου 2012 (A/67/357), οι οποίες διατίθενται στην εξής διεύθυνση:

³ <http://www.ohchr.org/EN/Issues/FreedomOpinion/Pages/Annual.aspx>

⁴ <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/RESOLUTION/GEN/G12/153/25/PDF/G1215325.pdf?OpenElement>

⁴ A/HRC/17/31, διαθέσιμη στην εξής διεύθυνση:
http://www.ohchr.org/Documents/Issues/Business/A-HRC-17-31_AEV.pdf

- έχοντας υπόψη το ψήφισμα S/RES/1738 του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, της 23ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις επιθέσεις κατά δημοσιογράφων, επαγγελματιών των μέσων ενημέρωσης και σχετικού προσωπικού κατά τη διάρκεια ένοπλων συγκρούσεων¹,
- έχοντας υπόψη τη σύμβαση της Γενεύης της 12ης Αυγούστου 1949², ιδίως το άρθρο 79 του πρόσθετου πρωτοκόλλου Ι σχετικά με την προστασία των δημοσιογράφων που συμμετέχουν σε επικίνδυνες επαγγελματικές αποστολές σε ζώνες ένοπλων συγκρούσεων,
- έχοντας υπόψη το σχέδιο δράσης του ΟΗΕ για την ασφάλεια των δημοσιογράφων και το ζήτημα της ατιμωρησίας, το οποίο εγκρίθηκε στις 12 Απριλίου 2012 από το Συμβούλιο των ανώτατων λειτουργών των Ηνωμένων Εθνών³,
- έχοντας υπόψη την απόφαση 1920(2013) της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης με τίτλο "Η κατάσταση της ελευθερίας των μέσων ενημέρωσης στην Ευρώπη", η οποία εγκρίθηκε στις 24 Ιανουαρίου 2013,
- έχοντας υπόψη τις εργασίες του Οργανισμού για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη (ΟΑΣΕ) σχετικά με την ελευθερία των μέσων ενημέρωσης, και ιδίως τις εκθέσεις του εκπροσώπου του για την ελευθερία των μέσων ενημέρωσης,
- έχοντας υπόψη τις εκθέσεις ΜΚΟ σχετικά με τα μέσα ενημέρωσης, όπως αυτές των Δημοσιογράφων Χωρίς Σύνορα (δείκτες ελευθερίας του Τύπου), της οργάνωσης Freedom House (εκθέσεις για την ελευθερία του Τύπου) και του Διεθνούς Ινστιτούτου Τύπου (παρατηρητήριο Death Watch και ετήσια ανασκόπηση της παγκόσμιας ελευθερίας του Τύπου του Διεθνούς Ινστιτούτου Τύπου),
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 6ης Φεβρουαρίου 2013 σχετικά με την εταιρική κοινωνική ευθύνη: αξιόπιστη προώθηση των συμφερόντων της κοινωνίας και οδηγός προς μια βιώσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάκαμψη⁴,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 6ης Φεβρουαρίου 2013 σχετικά με την εταιρική κοινωνική ευθύνη: λογοδοσία, διαφάνεια και υπευθυνότητα στην επιχειρηματική συμπεριφορά και βιώσιμη ανάπτυξη⁵,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 13ης Δεκεμβρίου 2012 σχετικά με την ετήσια έκθεση για τα ανθρώπινα δικαιώματα ανά τον κόσμο το 2011 και την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης επί του θέματος⁶,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 22ας Νοεμβρίου 2012 σχετικά με την Παγκόσμια Διάσκεψη για τις Διεθνείς Τηλεπικοινωνίες (WCIT-12) της Διεθνούς Ένωσης Τηλεπικοινωνιών και την ενδεχόμενη επέκταση του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού διεθνών τηλεπικοινωνιών¹,

¹ <http://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N06/681/60/pdf/N0668160.pdf?OpenElement>

² <http://www.un-documents.net/gc-p1.htm>

³ http://www.unesco.org/new/fileadmin/MULTIMEDIA/HQ/CI/CI/pdf/official_documents/un_plan_action_safety_en.pdf.

⁴ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2013)0050.

⁵ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2013)0049.

⁶ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2012)0503.

- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 11ης Δεκεμβρίου 2012 σχετικά με τη θέσπιση μιας «Στρατηγικής Ψηφιακής Ελευθερίας στο πλαίσιο της εξωτερικής πολιτικής της ΕΕ»²,
- έχοντας υπόψη το στρατηγικό πλαίσιο και το σχέδιο δράσης για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη δημοκρατία (11855/2012), το οποίο εγκρίθηκε από το Συμβούλιο στις 25 Ιουνίου 2012,
- έχοντας υπόψη τη σύστασή του στο Συμβούλιο της 13ης Ιουνίου 2012 σχετικά με τον ειδικό εντεταλμένο της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα³,
- έχοντας υπόψη τις δηλώσεις της Υπατης Εκπροσώπου, Catherine Ashton εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης επ' ευκαιρία της Παγκόσμιας Ημέρας Ελευθερίας του Τύπου⁴,
- έχοντας υπόψη την κοινή ανακοίνωση της Υπατης Εκπροσώπου της Ένωσης για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας και της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της 12ης Δεκεμβρίου 2011 με τίτλο «Τα ανθρώπινα δικαιώματα και η δημοκρατία στο επίκεντρο της εξωτερικής δράσης της ΕΕ – Προς μια αποτελεσματικότερη προσέγγιση» (COM(2011)0886),
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της 12ης Δεκεμβρίου 2011 της αρμόδιας Επιτροπής για το ψηφιακό θεματολόγιο σχετικά με τη «Στρατηγική κατά της αποσύνδεσης»⁵,
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών της 25ης Οκτωβρίου 2011 με τίτλο «Μια ανανεωμένη στρατηγική ΕΕ 2011-2014 για την εταιρική κοινωνική ευθύνη» (COM(2011)0681),
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 7ης Ιουλίου 2011 σχετικά με τις εξωτερικές πολιτικές της ΕΕ υπέρ του εκδημοκρατισμού⁶,
- έχοντας υπόψη την κοινή ανακοίνωση της Υπατης Εκπροσώπου της Ένωσης για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφαλείας και της Επιτροπής της 25ης Μαΐου 2011 με τίτλο «Μια νέα απάντηση σε μια γειτονιά που αλλάζει» (COM(2011)0303),
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 16ης Δεκεμβρίου 2008 σχετικά με τον γραμματισμό στα μέσα επικοινωνίας στον ψηφιακό κόσμο⁷,
- έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1889/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 2006, για την καθιέρωση ενός χρηματοδοτικού μέσου για την

¹ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2012)0451.

² Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2012)0470.

³ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2012)0250.

⁴ http://eeas.europa.eu/top_stories/2012/20120503_world_press_freedom_day_en.htm.
http://europa.eu/rapid/press-release_PRES-13-181_en.htm.

⁵ <http://blogs.ec.europa.eu/neelie-kroes/ict-human-rights-guidance>.

⁶ ΕΕ C 33 Ε της 5.2.2013, σ. 165.

⁷ ΕΕ C 45 Ε της 23.2.2010, σ. 9.

προαγωγή της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων παγκοσμίως (EIDHR)¹, καθώς και για όλα τα άλλα μέσα εξωτερικής χρηματοδότησης της ΕΕ,

- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 14ης Φεβρουαρίου 2006 σχετικά με τη ρήτρα για τα δικαιώματα του ανθρώπου και τη δημοκρατία στις συμφωνίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης²,
- έχοντας υπόψη τα ψηφίσματά του σχετικά με επείγουσες περιπτώσεις παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου, συμπεριλαμβανομένων των ψηφισμάτων του που αφορούν συγκεκριμένες χώρες, όπου εγείρονται ανησυχίες σχετικά με την ελευθερία του Τύπου και των μέσων ενημέρωσης και ιδίως, τη φυλάκιση δημοσιογράφων και συντακτών ιστολογίων (bloggers),
- έχοντας υπόψη το άρθρο 11 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως τη διάταξή του σύμφωνα με την οποία «η ελευθερία των μέσων μαζικής ενημέρωσης και η πολυφωνία τους είναι σεβαστές»,
- έχοντας υπόψη τα άρθρα 3 και 21 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και το άρθρο 207 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
- έχοντας υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα ανθρώπινα δικαιώματα,
- έχοντας υπόψη την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα του Συμβουλίου της Ευρώπης και τις τρέχουσες διαπραγματεύσεις για την προσχώρηση της ΕΕ σε αυτήν,
- έχοντας υπόψη το άρθρο 48 του Κανονισμού του,
- έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων (A7-0176/2013),

Οι αρχές και ο ρόλος του Τύπου και των μέσων μαζικής ενημέρωσης

- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ελευθερία της έκφρασης αποτελεί παγκόσμιο ανθρώπινο δικαίωμα, το οποίο συνιστά τη βάση της δημοκρατίας και είναι απαραίτητο για την άσκηση άλλων δικαιωμάτων τα οποία, άνθρωποι σε ολόκληρο τον κόσμο αγωνίζονται να αποκτήσουν, όπως είναι η ανάπτυξη, η αξιοπρέπεια και η προσωπική ολοκλήρωση κάθε ανθρώπου·
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι περιορισμοί στην ελευθερία της έκφρασης έχουν σοβαρές επιπτώσεις, ότι θα πρέπει να είναι πολύ περιορισμένοι και ότι μπορούν να δικαιολογηθούν μόνο υπό συγκεκριμένες και αυστηρές προϋποθέσεις που προβλέπονται από τη νομοθεσία, η οποία με τη σειρά της θεωρείται νόμιμη βάσει του διεθνούς δικαίου· λαμβάνοντας υπόψη ότι η ελευθερία της έκφρασης συνιστά θεμελιώδες δικαίωμα και συνδέεται στενά με την ελευθερία και την πολυφωνία του Τύπου και των μέσων ενημέρωσης· λαμβάνοντας υπόψη ότι τα κράτη που υπέγραψαν το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα (ICCPR) και την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα (ΕΣΑΔ) υποχρεούνται να διασφαλίζουν την ανεξαρτησία, την ελευθερία και την πολυφωνία του Τύπου και των μέσων ενημέρωσης·

¹ ΕΕ L 386 της 29.12.2006, σ 1.

² ΕΕ C 290 Ε της 29.11.2006, σ 107.

- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι πλατφόρμες μέσων ενημέρωσης είναι αναγκαίες για την άσκηση του δικαιώματος της ελευθερίας της έκφρασης· λαμβάνοντας υπόψη ότι ο ανεξάρτητος Τύπος, ως συλλογικό μέσο ελεύθερης έκφρασης, είναι ένας από τους βασικούς παράγοντες του τοπίου των μέσων ενημέρωσης, ενεργώντας ως θεματοφύλακας της δημοκρατίας·
- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ελευθερία του Τύπου, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, ο ψηφιακός τομέας και η δημοσιογραφία θεωρούνται δημόσια αγαθά·
- Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι (ψηφιακές) πλατφόρμες μέσων ενημέρωσης αποκτούν ολοένα περισσότερο παγκόσμιο χαρακτήρα, καθώς και αυξανόμενο αριθμό χρηστών·
- ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το διαδίκτυο και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης είναι μέσα τα οποία χρησιμοποιούνται από τους υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων·
- Ζ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η διαδικτυακή ουδετερότητα αποτελεί ουσιώδη αρχή για το ανοικτό διαδίκτυο, ενισχύοντας την επικοινωνία μέσω της διασφάλισης του ανταγωνισμού και της διαφάνειας, και είναι επίσης επωφελής όσον αφορά τις επιχειρηματικές ευκαιρίες και ενισχύει την καινοτομία, τη δημιουργία θέσεων εργασίας και την ανάπτυξη·
- Η. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ελευθερία του λόγου και της έκφρασης των μέσων ενημέρωσης και η ελευθερία των δημοσιογράφων απειλούνται σε ολόκληρο τον κόσμο, και ότι συχνά οι δημοσιογράφοι είναι και υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και προωθητές της ελευθερίας του συνεταιρίζεσθαι, της ελευθερίας γνώμης, καθώς και της ελευθερίας θρησκείας και πίστης· λαμβάνοντας, ωστόσο, υπόψη ότι οι δημοσιογράφοι συχνά διώκονται και φυλακίζονται·
- Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι νέες ψηφιακές και ηλεκτρονικές πλατφόρμες μέσων ενημέρωσης έχουν συμβάλει στην αύξηση της πολυμορφίας και της πολυφωνίας·
- Ι. λαμβάνοντας υπόψη ότι πρέπει να βελτιστοποιηθούν οι προσπάθειες και τα προγράμματα της ΕΕ για την προώθηση και την προστασία της ελευθερίας του Τύπου και των μέσων ενημέρωσης παγκοσμίως, με γνώμονα το πολύτιμο έργο της κοινωνίας των πολιτών και των δημοσιογραφικών οργανώσεων·
- ΙΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η αξιοπιστία της ΕΕ στο διεθνές προσκήνιο εξασφαλίζεται μόνον όταν η ελευθερία του Τύπου και των μέσων ενημέρωσης διαφυλάσσεται και γίνεται σεβαστή εντός της ίδιας της Ένωσης·

Πρόσφατες εξελίξεις

1. αναγνωρίζει ότι οι κυβερνήσεις είναι κατ' εξοχήν υπεύθυνες για τη διασφάλιση και την προστασία της ελευθερίας του Τύπου και των μέσων ενημέρωσης· επισημαίνει ότι οι κυβερνήσεις είναι επίσης κατ' εξοχήν υπεύθυνες για την παρεμπόδιση της ελευθερίας του Τύπου και των μέσων ενημέρωσης και, στις χειρότερες περιπτώσεις, ασκούν ολοένα περισσότερες νομικές πιέσεις προκειμένου να περιορίσουν αυτή την ελευθερία, μεταξύ άλλων μέσω της κατάχρησης της αντιτρομοκρατικής ή αντιεξτρεμιστικής νομοθεσίας και των νόμων σχετικά με την εθνική ασφάλεια, την προδοσία ή την ανατροπή του καθεστώτος· σημειώνει ότι ζίνει αναγκαίο να επιτευχθεί ισορροπία μεταξύ των ζητημάτων εθνικής ασφάλειας και της ελευθερίας της πληροφόρησης, προκειμένου να αποφευχθούν καταχρήσεις και να διασφαλιστεί η ανεξαρτησία του Τύπου και των μέσων ενημέρωσης· αναγνωρίζει ότι οι αυτοκρατορίες μέσων

ενημέρωσης στην ιδιοκτησία πολιτικών διαθέτουν σε ορισμένες περιπτώσεις την εξουσία να διεξάγουν εκστρατείες παραπληροφόρησης· τονίζει ότι είναι σημαντικό να μπορούν ο Τύπος και τα μέσα ενημέρωσης να λειτουργούν ανεξάρτητα και ελεύθερα από πιέσεις, με πολιτικά και οικονομικά μέσα· εκφράζει την ανησυχία του για τη γενική καθοδική τάση στην κατάταξη των διαφόρων χωρών εντός και εκτός Ευρώπης όσον αφορά την ελευθερία του Τύπου και των μέσων ενημέρωσης, σύμφωνα με τους τελευταίους ετήσιους δείκτες και εκθέσεις αναλύσεων (βλέπε τον κατάλογο του παραρτήματος στο τέλος της έκθεσης A7-0176/2013)·

2. τονίζει ότι τα ελεύθερα, ανεξάρτητα και πλουραλιστικά ηλεκτρονικά και παραδοσιακά μέσα ενημέρωσης αποτελούν έναν από τους ακρογωνιαίους λίθους της δημοκρατίας και της πολυφωνίας· αναγνωρίζει τη συμβολή των πληροφοριακών πόρων στην εξασφάλιση πραγματικής ελευθερίας και πολυφωνίας των μέσων ενημέρωσης· επισημαίνει ότι η διατήρηση και η ενίσχυση της ελευθερίας και της ανεξαρτησίας των μέσων ενημέρωσης στον κόσμο είναι θέμα κοινού ενδιαφέροντος· σημειώνει ότι ο ρόλος των ελεύθερων και ανεξάρτητων μέσων ενημέρωσης και η ελεύθερη ανταλλαγή πληροφοριών είναι υπέρτατης σημασίας στο πλαίσιο των δημοκρατικών αλλαγών που πραγματοποιούνται σε μη δημοκρατικά καθεστώτα·
3. εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι δημοσιογράφοι συχνά τραυματίζονται ή δολοφονούνται ή υποβάλλονται σε σοβαρές κακοποιήσεις σε ολόκληρο τον κόσμο, συχνά σε καθεστώς ατιμωρησίας· τονίζει, συνεπώς, τη σημασία της καταπολέμησης της ατιμωρησίας· τονίζει ότι οι αρχές δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν το θέμα των απειλών και της βίας που έχουν ως στόχο δημοσιογράφους ή να εγγυηθούν την ασφάλειά τους, παρά μόνον εάν οι πολιτικές, δικαστικές και αστυνομικές αρχές αναλάβουν αποφασιστική δράση ενάντια σε εκείνους που επιτίθενται στους δημοσιογράφους και στο έργο τους· επισημαίνει ότι οι συνέπειες της ατιμωρησίας έχουν αντίκτυπο όχι μόνο την ελευθερία του Τύπου αλλά και στην καθημερινή εργασία των δημοσιογράφων, δημιουργώντας κλίμα φόβου και αυτολογοκρισίας· πιστεύει ότι η ΕΕ θα πρέπει να υιοθετήσει αυστηρότερη στάση έναντι των χωρών που επιτρέπουν συνεχώς να μένουν ατιμώρητες τέτοιου είδους πράξεις, και καλεί όλα τα κράτη να διασφαλίσουν την ασφάλεια των δημοσιογράφων·
4. τονίζει ότι οι νόμοι, οι θεσμοθετημένες ρυθμίσεις, ο εκφοβισμός, τα πρόστιμα και ο υψηλός βαθμός συγκέντρωσης της ιδιοκτησίας από πολιτικούς ή από άλλα πρόσωπα με αντικρουόμενα συμφέροντα αποτελούν, στο σύνολό τους, παράγοντες που μπορούν να περιορίσουν την ελευθερία απόκτησης ή πρόσβασης σε πληροφορίες και που μπορούν να οδηγήσουν σε κινδύνους εις βάρος της ελευθερίας της έκφρασης·
5. τονίζει ότι οι κυβερνήσεις μπορούν να ασκήσουν έμμεση πίεση στον Τύπο και τα μέσα ενημέρωσης· θεωρεί ότι σε πολλές χώρες τα μέσα ενημέρωσης εξαρτώνται σε πολύ μεγάλο βαθμό από την κρατική διαφήμιση, η οποία στη συνέχεια μπορεί να μετατραπεί σε εργαλείο άσκησης πίεσης στα μέσα ενημέρωσης, και ότι οι άδειες ή τα φορολογικά πρόστιμα μπορούν επίσης να χρησιμοποιηθούν για να περιορίσουν τη λειτουργία μέσων ενημέρωσης καίριας σημασίας·
6. εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι παρατηρείται αύξηση της ποινικοποίησης της έκφρασης· υπενθυμίζει ότι δημοσιογράφοι συχνά φυλακίζονται σε όλο τον κόσμο εξαιτίας του έργου τους· γνωρίζει ότι οι νόμοι περί συκοφάντησης, βλασφημίας, δυσφήμισης, καθώς και η νομοθεσία περί «υποβάθμισης της εικόνας της χώρας στο εξωτερικό» ή «ομοφυλοφιλικής προπαγάνδας», χρησιμοποιούνται με σκοπό τη φυλάκιση ή τη λογοκρισία δημοσιογράφων και την καταπάτηση της ελεύθερης έκφρασης· λυπάται για το γεγονός ότι η λογοκρισία ενθαρρύνει

την αυτολογοκρισία· ζητεί να τεθεί τέλος στην παρενόχληση των δημοσιογράφων, οι οποίοι πρέπει να είναι σε θέση να εκτελούν το έργο τους με ανεξάρτητο τρόπο, χωρίς να φοβούνται τη βία και τις κατηγορίες εναντίον τους, και να απελευθερωθούν άμεσα οι δημοσιογράφοι και οι συντάκτες ιστολογίων που έχουν φυλακιστεί αδικώς για το έργο τους·

7. καταδικάζει σθεναρά το γεγονός ότι πολλοί δημοσιογράφοι δεν έχουν πρόσβαση σε νομική αρωγή, ενώ το επάγγελμά τους βρίσκεται ολοένα και περισσότερο στην πρώτη γραμμή του αγώνα υπέρ των ανθρώπινων δικαιωμάτων, είτε μέσω διαδικτύου είτε εκτός διαδικτύου·
8. θεωρεί ότι η τάση για συγκέντρωση της ιδιοκτησίας των μέσων ενημέρωσης σε μεγάλους ομίλους αποτελεί απειλή για την ελευθερία και την πολυφωνία των μέσων ενημέρωσης, ιδίως λόγω του ότι συμβαίνει παράλληλα με την ψηφιοποίηση· τονίζει τη σημασία μιας ανοιχτής υποδομής μέσων ενημέρωσης που προσφέρει πολλές δυνατότητες, καθώς και της ύπαρξης ανεξάρτητων ρυθμιστικών αρχών·
9. αναγνωρίζει τη δυναμική ιδιωτικών ιδρυμάτων και ΜΚΟ που υποστηρίζουν την ποιοτική δημοσιογραφία και αποτελούν κινητήριες δυνάμεις καινοτομίας·
10. υπογραμμίζει ότι, ενώ οι επιχειρήσεις αναλαμβάνουν νέες ευθύνες σε έναν κόσμο με παγκόσμια και ψηφιακή διασύνδεση, αντιμετωπίζουν παράλληλα νέες προκλήσεις σε τομείς που παραδοσιακά αποτελούσαν μέριμνα των δημόσιων αρχών· αντιλαμβάνεται ότι κυβερνητικές εντολές σχετικά με τη φραγή του περιεχομένου και των υπηρεσιών στο διαδίκτυο ασκούν πιέσεις στην ανεξαρτησία των συντακτών και τη συνεχή παροχή υπηρεσιών·
11. αναγνωρίζει ότι πολύ συχνά τα μέσα μαζικής ενημέρωσης χρησιμοποιούνται ως εργαλείο παραδοσιακής προπαγάνδας και/ή συμμετέχουν σε αυτήν και ότι, ιδίως όσον αφορά τα κρατικά μέσα ενημέρωσης, η οικονομική και πολιτική ανεξαρτησία, καθώς και η πολυφωνία, έχουν καίρια σημασία· τονίζει ότι τα ελεύθερα και ανεξάρτητα δημόσια μέσα ενημέρωσης διαδραματίζουν κρίσιμο ρόλο στην εμβάθυνση της δημοκρατίας, στη μεγιστοποίηση της συμμετοχής της κοινωνίας των πολιτών σε δημόσιες συζητήσεις και στα κοινά και στην ενδυνάμωση των πολιτών στην πορεία προς τη δημοκρατία·
12. ενθαρρύνει την ανάπτυξη κωδίκων δεοντολογίας για τους δημοσιογράφους, καθώς και για εκείνους που συμμετέχουν στη διαχείριση μέσων ενημέρωσης, με σκοπό να διασφαλίζεται πλήρως η ανεξαρτησία των δημοσιογράφων και των φορέων ενημέρωσης· αναγνωρίζει τη σημασία εφαρμογής των εν λόγω κωδίκων μέσω της σύστασης ανεξάρτητων ρυθμιστικών αρχών·

Ψηφιοποίηση

13. αναγνωρίζει τις επιπτώσεις που μπορεί να έχουν σήμερα τα ολοένα και ψηφιοποιημένα μέσα ενημέρωσης και τη δύναμη που μπορούν να παρέχουν σε μεμονωμένα άτομα, αυξάνοντας τα επίπεδα ενημέρωσης και κριτικής σκέψης, και γνωρίζει ότι αυτές οι εξελίξεις προκαλούν ανησυχία, ιδίως σε απολυταρχικά καθεστώτα·
14. αναγνωρίζει τον πρωτεύοντα ρόλο που διαδραμάτισαν οι ψηφιακές και ηλεκτρονικές πλατφόρμες μέσων ενημέρωσης στις εξεγέρσεις κατά δικτατορικών καθεστώτων τα τελευταία χρόνια·

15. επισημαίνει ότι η πρόσβαση στις πληροφορίες, τόσο εντός όσο και εκτός διαδικτύου, είναι αναγκαία για τη διαμόρφωση της κοινής γνώμης και έκφρασης, καθώς και για την έκφραση και την κοινοποίηση περιεχομένου μέσα από τις πλατφόρμες των μέσων ενημέρωσης, δεδομένου ότι τα παραπάνω αποτελούν τρόπους άσκησης ουσιώδους ελέγχου της εξουσίας·
16. αναγνωρίζει ότι η ψηφιοποίηση των μέσων ενημέρωσης και των πληροφοριών έχει μεγεθύνει την εμβέλεια και τον αντίκτυπό τους, καθιστώντας ωστόσο ασαφές το όριο μεταξύ πληροφορίας και γνώμης· επισημαίνει τη σημαντική αύξηση του περιεχομένου που παράγεται από τους χρήστες και της δημοσιογραφίας των πολιτών·
17. θεωρεί ότι με την ψηφιοποίηση του Τύπου και των μέσων ενημέρωσης προστίθενται νέες πτυχές στο τοπίο των μέσων ενημέρωσης, εγείροντας ερωτήματα σχετικά με την πρόσβαση, την ποιότητα, την αντικειμενικότητα και την προστασία των πληροφοριών·
18. υπογραμμίζει ότι η ψηφιοποίηση διευκολύνει τους πολίτες ώστε να έχουν πρόσβαση στην ενημέρωση, να ασκούν έλεγχο στους αξιωματούχους, καθώς και να διασφαλίζουν την κοινή χρήση και διάδοση δεδομένων και εγγράφων και την αποκάλυψη των περιπτώσεων αδικίας ή διαφθοράς·
19. υπογραμμίζει ότι, προκειμένου να απελευθερωθεί πλήρως η δυναμική των υποδομών τεχνολογίας πληροφοριών, απαιτείται παγκόσμια διαλειτουργικότητα και κατάλληλη ρύθμιση και ότι αυτά τα στοιχεία τεχνολογίας των πληροφοριών και των επικοινωνιών θα πρέπει να ενσωματωθούν τόσο στο υπάρχον όσο και στο αναπτυσσόμενο τοπίο των μέσων ενημέρωσης, σε συνδυασμό με τις βασικές προϋποθέσεις ανεξαρτησίας, πολυφωνίας και πολυμορφίας·
20. αποδοκιμάζει κάθε απόπειρα δημιουργίας διαφόρων μορφών «κλειστού διαδικτύου», καθώς αποτελούν σοβαρές παραβιάσεις του δικαιώματος στην πληροφόρηση· παροτρύνει όλες τις αρχές να αποφεύγουν τέτοιου είδους απόπειρες·
21. εκφράζει την ανησυχία του για τη μαζική επιτήρηση, τη μαζική λογοκρισία και τις τάσεις αποκλεισμού και φιλτραρίσματος του περιεχομένου, που όχι μόνο επηρεάζουν τα μέσα ενημέρωσης και το έργο των δημοσιογράφων και των συντακτών ιστολογίων, αλλά παρεμποδίζουν επίσης το έργο της κοινωνίας των πολιτών στην επίτευξη σημαντικών πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών μεταβολών· καταδικάζει όλες τις πράξεις και προσπάθειες σύλληψης συντακτών ιστολογίων και τις θεωρεί ως επίθεση στην ελευθερία του λόγου και της γνώμης·
22. αποδοκιμάζει το γεγονός ότι πολλές τεχνολογίες και υπηρεσίες που αναπτύσσονται σε τρίτες χώρες με σκοπό την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων μέσω της λογοκρισίας των πληροφοριών, της μαζικής επιτήρησης, της παρακολούθησης, της ανίχνευσης και του εντοπισμού πολιτών και των δραστηριοτήτων τους στα δίκτυα (κινητής) τηλεφωνίας και στο διαδίκτυο, προέρχονται από την ΕΕ· παροτρύνει την Επιτροπή να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για να σταματήσει αυτό το «εμπόριο ψηφιακών όπλων»·
23. τονίζει την ανάγκη για καλύτερη κατανόηση του ρόλου των διαμεσολαβητών και των ευθυνών τους· θεωρεί ότι οι ρυθμιστικές αρχές της αγοράς μπορούν να συμβάλλουν στη διατήρηση του ανταγωνισμού, αλλά ότι είναι επίσης αναγκαίο να διερευνηθούν νέοι τρόποι ενθάρρυνσης της συμμετοχής ιδιωτικών παραγόντων με σκοπό τη διαφύλαξη της δημόσιας αξίας των πληροφοριών· αναγνωρίζει ότι, όπου παρατηρείται έλλειψη (δημοκρατικής) εποπτείας, η αυτορρύθμιση ενδέχεται να εγκυμονεί συγκεκριμένους κινδύνους·

24. επισημαίνει ότι οι ψηφιακές και (μηχανογραφημένες) πλατφόρμες ή υπηρεσίες που βασίζονται στα δεδομένα, όπως οι μηχανές αναζήτησης, ανήκουν σε ιδιώτες και ότι η διαφάνεια είναι απαραίτητη προκειμένου να διαφυλαχθεί η δημόσια αξία των πληροφοριών και να αποτραπεί η επιβολή περιορισμών όσον αφορά την πρόσβαση σε πληροφορίες και την ελευθερία της έκφρασης·
25. τονίζει την ανάγκη για παροχή προστασίας στους καταγγέλλοντες και τις πηγές και για την ανάληψη δράσης από την ΕΕ σε παγκόσμιο επίπεδο για τον σκοπό αυτόν·
26. καταδικάζει σθεναρά οποιαδήποτε απόπειρα να χρησιμοποιηθεί το διαδίκτυο ή άλλες πλατφόρμες ηλεκτρονικών μέσων για την προώθηση ή την ενίσχυση τρομοκρατικών δραστηριοτήτων· παροτρύνει τις αρχές να υιοθετήσουν αυστηρή θέση ως προς αυτό·

Πολιτικές και εξωτερικές δράσεις της ΕΕ

27. τονίζει ότι, προκειμένου να αντιμετωπίζεται η ΕΕ ως μια κοινότητα αξιών, απαιτείται η προώθηση και η προστασία της παγκόσμιας ελευθερίας του Τύπου και των μέσων ενημέρωσης· υπογραμμίζει ότι η ΕΕ θα πρέπει να επιδείξει τη μέγιστη δυνατή πολιτική πυγμή ώστε να διασφαλίσει την προστασία των δημοσιογράφων παγκοσμίως·
28. πιστεύει ότι η ΕΕ θα πρέπει να πρωτοστατήσει στη διασφάλιση της ανεξαρτησίας, του πλουραλισμού και της πολυμορφίας των μέσων ενημέρωσης καθώς και στην προάσπιση της κατάστασης, της ελευθερίας και της ασφάλειας των δημοσιογράφων και των συντακτών ιστολογίων· υπογραμμίζει ότι, για την επίτευξη του εν λόγω σκοπού, η ΕΕ δεν πρέπει να παρεμβαίνει στο περιεχόμενο αλλά, αντιθέτως, να ενθαρρύνει τη δημιουργία ενός ευνοϊκού περιβάλλοντος και την άρση των περιορισμών που επιβάλλονται στην ελευθερία της έκφρασης παγκοσμίως·
29. επισημαίνει με ανησυχία ότι τα τελευταία χρόνια ορισμένα μέσα ενημέρωσης, κυρίως στην ΕΕ, υποβάλλονται σε ελέγχους λόγω αντιδεοντολογικής και, σύμφωνα με καταγγελίες, παράνομης συμπεριφοράς· θεωρεί ότι η ΕΕ μπορεί να αποτελέσει παράδειγμα προς μίμηση, μόνον εφόσον αντιμετωπίσει τα ζητήματα αυτά εντός των συνόρων της·
30. ενθαρρύνει την Επιτροπή να συνεχίσει να παρακολουθεί στενά την ανεξαρτησία του Τύπου και των μέσων ενημέρωσης στα κράτη μέλη·
31. θεωρεί ότι, ενώ η ΕΕ αντιμετωπίζει με διάφορες πολιτικές και προγράμματα το ζήτημα της ελευθερίας του Τύπου και των μέσων ενημέρωσης, δεν εστιάζει ειδικά και συνολικά στο ζήτημα, ούτε διαθέτει ένα συνεκτικό καθοδηγητικό όραμα και σημεία αναφοράς·
32. θεωρεί ότι η έλλειψη ολοκληρωμένης στρατηγικής οδηγεί σε κατακερματισμό και ενέχει τον κίνδυνο υπονόμησης των σημαντικών πολιτικών αρχών της διαφάνειας και λογοδοσίας·

Στρατηγική

33. παροτρύνει την Επιτροπή, ιδίως τη ΓΔ DEVCO, και την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης (EYED), να βελτιώσουν τη μεταξύ τους συνεργασία και να συντονιστούν καλύτερα όσον αφορά τον προγραμματισμό, ιδίως μέσω της συνέργειας των εργασιών τους σε πολιτικό και διπλωματικό επίπεδο και της κοινής υλοποίησης της χρηματοδότησης και των έργων, μεταξύ άλλων μέσω της εποπτείας και της αξιολόγησης· καλεί την Επιτροπή να βελτιώσει την ανάλυση

και την αξιολόγηση που διενεργεί όσον αφορά τον προηγούμενο, υφιστάμενο και μελλοντικό προγραμματισμό, και να κοινοποιήσει τα αποτελέσματα·

34. ζητεί να εξασφαλισθεί η μετάβαση από την ad hoc χρηματοδότηση των έργων σε μια περισσότερο βιώσιμη προσέγγιση που θα περιλαμβάνει επίσης ιδιώτες χορηγούς και συνομιλητές· αναγνωρίζει την ανάγκη εφαρμογής μιας ειδικά προσαρμοσμένης προσέγγισης του προγραμματισμού, τόσο σε εθνικό όσο και σε περιφερειακό επίπεδο·
35. παροτρύνει την ΕΕ να διαδραματίσει σημαντικότερο ρόλο ειδικά στις υπονήφιεες χώρες, καθώς και σε σχέση με την άμεση γειτονία της προς Νότο και Ανατολή, και στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων για τη σύναψη εμπορικών συμφωνιών και συμφωνιών σύνδεσης· καλεί την ΕΕ να εγκρίνει μια στρατηγική που να διασφαλίζει ότι παρακολουθεί στενά και αντιδρά στις νομοθετικές αλλαγές που περιορίζουν την πολυφωνία και την ελευθερία του Τύπου στις τρίτες χώρες·
36. υπογραμμίζει ότι απαιτείται ευέλικτη αξιοποίηση των υφιστάμενων εξωτερικών χρηματοδοτικών μέσων, όπως είναι το EIDHR, των γεωγραφικών και άλλων μέσων, με σκοπό την ενίσχυση της κοινωνίας των πολιτών· τονίζει ότι η τοπική ιδιοκτησία και η δημιουργία ικανοτήτων είναι αναγκαίες για τη διασφάλιση βιώσιμης ανάπτυξης και προόδου·
37. υπογραμμίζει ότι η ΕΕ θα πρέπει να στηρίζει την εκπαίδευση και κατάρτιση των υπευθύνων χάραξης πολιτικής, των ρυθμιστικών αρχών και των μέσων ενημέρωσης σε τρίτες χώρες, με σκοπό την ενίσχυση της ελευθερίας του Τύπου και των μέσων ενημέρωσης και των κατάλληλων και τεχνολογικά ουδέτερων μορφών ρύθμισης της αγοράς, υπενθυμίζοντας, ειδικότερα, ότι σε μεταβατικές περιόδους οι ελευθερίες συνήθως περιορίζονται στο όνομα της σταθερότητας και της ασφάλειας·
38. τονίζει ότι τα ζητήματα της ανάπτυξης των μέσων ενημέρωσης και της ενθάρρυνσης της ελευθερίας της έκφρασης θα πρέπει να αποτελούν σημαντικό μέρος του διαλόγου της ΕΕ σε επίπεδο χωρών· τονίζει ότι θα πρέπει να τηρούνται σαφή σημεία αναφοράς και προϋποθέσεις στις συμφωνίες εμπορίου, εταιρικής σχέσης, συνεργασίας και σύνδεσης που συνάπτει η ΕΕ με τρίτες χώρες, καθώς και στα προγράμματα βοήθειας, σύμφωνα με το άρθρο 21 της ΣΕΕ· παροτρύνει την ΕΥΕΔ και την Επιτροπή να τηρούν και να εφαρμόζουν τις εκθέσεις και τις συστάσεις του Κοινοβουλίου για τη διαπραγμάτευση τέτοιων συμφωνιών· υπενθυμίζει ότι η συνοχή, η συνέπεια, ο συντονισμός και η διαφάνεια μεταξύ του Κοινοβουλίου, της ΕΥΕΔ και της Επιτροπής όσον αφορά την εφαρμογή και παρακολούθηση των θεμελιωδών αυτών ανθρωπίνων δικαιωμάτων έχουν κρίσιμη σημασία για την αξιοπιστία και αποτελεσματικότητα της ΕΕ στις σχέσεις και αλληλεπιδράσεις της με τρίτες χώρες·
39. καλεί την Επιτροπή να θέσει ως μία εκ των προτεραιοτήτων της στα προγράμματά της για την ελευθερία της έκφρασης και των μέσων ενημέρωσης τον αγώνα κατά της ατιμωρησίας, μεταξύ άλλων προσφέροντας βοήθεια στη διερεύνηση εγκλημάτων κατά δημοσιογράφων, δημιουργώντας ταμεία νομικής προστασίας και παρέχοντας εμπειρογνωμοσύνη·
40. θεωρεί ότι η χρηματοδότηση της ΕΕ δεν θα πρέπει να περιορίζεται στους εξειδικευμένους διεθνείς οργανισμούς (διαμεσολαβητές) αλλά να περιλαμβάνει και τοπικές οργανώσεις·
41. καλεί την Επιτροπή να επανεξετάσει τις ρήτρες εμπιστευτικότητας στο πλαίσιο της χρηματοδότησης για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων όσον αφορά τον Τύπο και τα μέσα ενημέρωσης, καθώς αυτό αφήνει περιθώρια για αμφισβήτηση του κύρους των

δημοσιογράφων, των μέσων ενημέρωσης ή των ΜΚΟ, θίγοντας κατ' αυτόν τον τρόπο την αξιοπιστία των δραστηριοτήτων της ΕΕ στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων οι οποίες είναι, αυτές καθαυτές, ανοικτές και διαφανείς·

42. τονίζει ότι τα προγράμματα για τον Τύπο και τα μέσα ενημέρωσης θα πρέπει επίσης να εστιάζουν στη βελτίωση των (κρατικών και νομικών) δομών και στη στήριξη των τοπικών εταιρειών και επιχειρήσεων μέσων ενημέρωσης, με σκοπό τη βελτίωση της διαφάνειας, της ανεξαρτησίας, της βιωσιμότητας, του επαγγελματισμού και του ανοικτού χαρακτήρα τους· υπογραμμίζει ότι οι πολιτικές της ΕΕ για τα μέσα ενημέρωσης πρέπει να επιδιώκουν επίσης τη μεγιστοποίηση της πολυφωνίας και της πολυμορφίας, υποστηρίζοντας τα ανεξάρτητα μέσα ενημέρωσης και τις νεοσύστατες επιχειρήσεις·
43. υπενθυμίζει ότι η ελευθερία της έκφρασης και η πολυφωνία των μέσων ενημέρωσης, συμπεριλαμβανομένου του διαδικτύου, αποτελούν βασικές ευρωπαϊκές αξίες· επισημαίνει τη θεμελιώδη σημασία που έχει για την πολιτική διεύρυνσης της ΕΕ η ελευθερία του Τύπου και των μέσων ενημέρωσης καθώς και οι ψηφιακές ελευθερίες, δεδομένου ότι οι ελευθερίες αυτές αποτελούν ανθρώπινα δικαιώματα και ως εκ τούτου συνιστούν αναπόσπαστο μέρος των πολιτικών κριτηρίων της Κοπεγχάγης·
44. θεωρεί ότι η ΕΕ θα πρέπει να συμπεριλάβει στο πλαίσιο της παροχής εκλογικής συνδρομής πτυχές στήριξης του Τύπου και των μέσων ενημέρωσης, προωθώντας, μεταξύ άλλων, τη συνεργασία μεταξύ των φορέων εκλογικής διαχείρισης σε τρίτες χώρες και του Τύπου, με σκοπό τη βελτίωση της διαφάνειας και της νομιμότητας των διαδικασιών και των αποτελεσμάτων των εκλογών·
45. θεωρεί ότι σε χώρες που διανύουν μεταβατική περίοδο η ΕΕ πρέπει να εστιάσει στο θέμα της ελευθερίας του Τύπου και των μέσων ενημέρωσης, στο πλαίσιο της διαδικασίας συμφιλίωσης και ανασυγκρότησης·
46. επικροτεί και χαιρετίζει το σημαντικό έργο ορισμένων διεθνών (δημοσιογραφικών) οργανώσεων που ασχολούνται με την ελευθερία του Τύπου και των μέσων ενημέρωσης, και τονίζει ότι οι οργανώσεις αυτές πρέπει να έχουν την πλήρη στήριξη της ΕΕ, λαμβάνοντας υπόψη τον ουσιώδη χαρακτήρα του έργου τους ως συνδέσμων·
47. ζητεί από την ΕΥΕΔ να αξιοποιήσει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τη συμμετοχή της ΕΕ σε πολυμερή φόρα, τα οποία επικεντρώνονται στην ελευθερία του Τύπου, των μέσων ενημέρωσης και στην ψηφιακή ελευθερία, όπως είναι το Συμβούλιο της Ευρώπης και ο ΟΑΣΕ, καθώς και στο πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών·
48. καλεί την Επιτροπή, το Συμβούλιο και την ΕΥΕΔ να εγκρίνουν το ταχύτερο δυνατόν μια στρατηγική για την ελευθερία του Τύπου και των μέσων ενημέρωσης στο πλαίσιο της εξωτερικής πολιτικής της ΕΕ και να ενσωματώσουν τις συστάσεις της παρούσας έκθεσης στις επικείμενες κατευθυντήριες γραμμές για την ελευθερία της έκφρασης (εντός και εκτός διαδικτύου)·
49. ζητεί η παρούσα έκθεση να αναγνωστεί και να ληφθεί υπόψη σε στενή συνάρτηση με το ψήφισμά του "Μια Στρατηγική Ψηφιακής Ελευθερίας στο πλαίσιο της εξωτερικής πολιτικής της ΕΕ"·

50. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο, την Επιτροπή, την Ύπατη Εκπρόσωπο της Ένωσης για θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφαλείας/Αντιπρόεδρο της Επιτροπής, την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης, τον Ειδικό Εντεταλμένο της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα, τις κυβερνήσεις και τα κοινοβούλια των κρατών μελών, το Γραφείο της Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, την UNESCO, το Συμβούλιο της Ευρώπης και τον Οργανισμό για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη.